

fil det Svar paa Andragendet, at Ministeriet ikke fandt Anledning til at foretage videre i den Sag, saa blev der atter indsendt et Andragende i Juni Maaned d. N. Der er intet Svar kommet, og jeg har forgyvedes set efter paa Finantslovsforslaget, hvor jeg haabede at se denne Bevilling opført. Der er den ikke. Det er et af vore større Fiskerleier, der er 25—30 Fiskere, der have en Snæs Baade, men de have ikke Plads til alle Baadene; under en Stenstorm, naar der kommer flere Fiskere fra Nabo-fiskerleierne, ere de nøbte til at trække de halve Baade paa Land. De leve under meget uheldige Forhold, saa det vilde være heldigt, om de kunde faae dette Laan. De have forøvrigt for en Snæs Lar siden bekøstet 6—8,000 Kr. paa Baadehabet, men nu kunne de ikke magte at sætte den i Stand ved egne Kræfter. Jeg ser, at der paa Finantslovsforslaget er opført paa Marineministeriets Budget en Bevilling paa 16,000 Kr. til Kristiansøe Nødhavn. Jeg vilde gjerne i Anledning af denne Bevilling ogjaa tillade mig at omtale, at man paa Bornholm fra Fiskernes Side ikke er rigtig glad ved, at Havneavgifterne ere saa høie paa Kristiansøe. Fiskerne siqe, at naar de kommer ind med en Døksbaad for at kjøbe Sild, maa de betale 2 og 3 Kroner for hver Reise, selv om de komme en halv Snæs Gange om Aften, hvorimod de, naar de komme til en privat Havn, kunne slippe med 70 Ore eller en Krone for en Uge. Man kan ikke forstå, at Statens Havneavgifter skulle være flere Gange saa høie som Afgifterne ved de private Havne, og navnlig bliver det en tryk-kende Byrde for de fattige Fiskere, hvorfor de ønske at disse Havneavgifter kunne blive billigere.

Endelig kunde jeg ønske at udtale mig i Anledning af, hvad der staar i § 11 af Fiskeriloven af 5te April 1888. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse denne Paragraf. Der staar: „Uden særlig Udkomst maa intet Fiskeriredstab udsættes eller Baadbræet finde Sted nærmere end 200 Favne ved Fjordens Udmunding i Havet og henholdsvis 100 og 50 Favne ved Aaers og Bækkes naturlige eller ved Kunst frembragte Udlob i Havet eller Fjordene. Hvor Forholdenes Bestaaffenhed maatte gjøre det ønskeligt, kunne mindre Afstande dog fastsættes af Indenrigsministeren.“ Dengang Fiskeriloven behandlede i Udvalg, foreslog jeg, at Bornholm maatte undtages fra Lovens Bestemmelse om Ferskvandsfiskeriet, idet vore Aaer egentlig kun kunne regnes for Bække; det vilde være Gavn for Fiskerne, om denne Bestemmelse ikke traadte

i Kraft for Bornholm. Jeg fil ikke Tilslutning til dette Forslag fra min Side i Udvalget, hvorimod den sidste Linie i Paragrafen blev indsat paa min Foranledning, nemlig at, „hvor Forholdenes Bestaaffenhed maatte gjøre det ønskeligt, kunne mindre Afstande dog fastsættes af Indenrigsministeren.“ Det har nu vist sig senere, at ved flere af vore Bække eller Aaer have Bøds-eierne en Slags Ørredskælder, eller hvad man nu vil kalde det, saa at de, naar Ørrederne gaa op i Aaerne, kunne tage dem næsten allesammen. Det er der ikke Noget til Hinder for; men Fiskerne kunne ikke som hidtil fange Ørreder udenfor Bækkes eller Aaers Udlob, fordi at den Maade, hvorpaa de fange dem, er en anden; det er nemlig saaledes, at de ca. 50 Men fra Land opstille deres Garn eller Baad og seile derpaa med Baaden ind i Nærheden af Landet, hvorfra de med Plumpestænger og Sten søge at drive Ørreden ud, saa at den kan gaa ind i Garnet. Dette Fiskeri kunne de imidlertid kun udføre, naar det er Fjallandsvind og stille Veir. Men Ørreden gaar helst ind i Bække og Aaer, naar det er Paa-landsvind og mørkt Veir; og under saadanne Forhold kunne Fiskerne ikke fange Ørreden paa den nævnte Maade.

Naar § 11 i Fiskeriloven overholdes strængt, bliver Forholdet det, at Ørred-fiskeriet bliver standset for Fiskerne, hvorimod Bøds-eierne kunne fiske Ørreder saa meget som de ville, kunne gjerne tage dem allesammen. Det forhindrer Loven ikke. Man har gjentagne Gange andraget hos Indenrigsministeren om Dispensation fra denne Paragraf med Hensyn til Afstandsbestemmelsen, men faaet Afslag. Jeg vil tillade mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke i Henshold til sidste Punktum i § 11, som navnlig blev indsat for de bornholmske Fiskeres Vedkom-mende, kunde dispenseres fra § 11, saaledes at Fiskeren kunde faae noget Udbytte af Ørredfiskeriet og ikke være afstaaet derfra, medens Bøds-eierne derimod nu i visse Maaneder kunne fiske Ørred saa meget de ville. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre.

Meergaard: Jeg skal tillade mig ganske kort at henlede den høitærede Indenrigsministers og det kommende Finantsudvalgs Opmaerksomhed paa enkelte Forhold vedrørende den lolland-falsterse Banes Drift. Det vil maaste være i adskillige ærede Medlemmers Erindring, at der i Sommer var en Generalforsamling i det lolland-falsterse Fernbaneselskab, som i flere Henseender var